

PRIVÉ OF PRIVACY

Jeroen Lenaers • lid Europees Parlement

Soms is een gebeurtenis dermate schokkend en onverwacht dat je je altijd precies zal kunnen herinneren waar je was toen je het nieuws hoorde. De aanslag op de redactie van Charlie Hebdo in Parijs op 7 januari is zo'n moment voor mij. Vrijwel direct na de aanslag kwamen de eerste beelden al binnen via sociale media, waarbij één van de schutters een gewonde politieagent op koelbloedige wijze doodschoot. Je wordt ermee geconfronteerd, maar voelt je machteloos.

Ook in de dagen en weken daarna kwam terrorisme voor ons Limburgers akelig dichtbij, met de politieactie in Verviers waarbij twee verdachten om het leven kwamen, maar zeker ook met de vele invallen in Maasmechelen, Maaseik en Kinrooi, op nog geen vijf kilometer van mijn voordeur in Stramproy.

De internationale reactie liet niet lang op zich wachten. Een select gezelschap wereldleiders, onder wie de voorzitters van de drie Europese instellingen, liep verenigd voorop in de protestmars in Parijs. De Europese Unie geeft daarmee een krachtig signaal af dat ook zij zich verantwoordelijk en geroepen voelt om actie te ondernemen. Debatten en hoorzittingen in het Europees Parlement, belangrijke vergaderingen in Letland en een Europese Top in Brussel: geheel in het teken van een nieuw pact tegen het terrorisme. Het is de hoogste tijd om tot actie over te gaan.

Een van de maatregelen die nieuw leven ingeblazen moet worden, is een wetgevingspakket dat de uitwisseling van passagiersgegevens op Europees niveau mogelijk maakt. Deze informatie, die voor het grootste gedeelte bestaat uit informatie die een consument zelf aanlevert wanneer hij of zij een vlucht boekt, kan gebruikt worden als eerste waarschuwing. Deze gegevens worden namelijk voorafgaand aan een vlucht gecommuniceerd naar het land van bestemming, zodat veiligheidsbeambten kunnen controleren of er verdachte personen aanwezig zijn. Een dergelijke uitwisseling vindt al plaats tussen de Europese Unie en Amerika, Canada en Australië, maar ontbreekt tussen de Europese lidstaten zelf.

Ik kan me niet voorstellen dat we wel bereid zijn om dergelijke gegevens met landen aan de andere kant van de oceaan te delen, maar niet binnen de Europese Unie zelf. Het dossier werd in 2013 echter met een krappe meerderheid – en geheel tegen mijn zin in – weggestemd in het Europees Parlement. Sinds de zomer zijn we dan ook volop bezig om het weer opnieuw op de agenda te krijgen als instrument tegen terugkerende jihadstrijders. Treurig genoeg lijkt het erop dat de aanslag in Parijs een groot aantal politici heeft wakker geschud en ik zie dan ook met vertrouwen uit naar een spoedige afronding van het dossier over de uitwisseling van passagiersgegevens.